

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Štefanka a členiek JUDr. Anny Petruľákovej a JUDr. Ivany Izakovičovej v právnej veci žalobcu: v **1/ rade: Ing. D.K.L.B.**, žalobcovi v **2/ rade: J.K.L.B.**, obaja zast. JUDr. J.K.N.B. proti žalovanému: **JUDr. A.K.B.B.**, správkyňa konkurznej podstaty úpadcu **Ing. V.N.Č.B.**, o **vylúčenie veci z konkurznej podstaty úpadcu**, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.9.2009, č. k. 8 Cbi 11/2008- 147, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.9.2009, č. k. 8 Cbi 11/2008-147 v druhom odseku v žalobu zamietajúcom výroku **opravuje** tak, že správne znie:

V časti vylúčenia majetku zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu Ing. V.N.Č.B., a to nehnuteľnosti: parc. č. X. záhrady o výmere 408 m², parc. č. X. zastavaná plocha a nádvorie o výmere 41 m² na LV č. X., k. ú. B. vo veľkosti 1/3, sa žaloba **z a m i e t a**.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.9.2009, č. k. 8 Cbi 11/2008-147 v opravenom znení **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom vylúčil zo súpisu majetku konkurznej podstaty úpadcu Ing. V.N.Č.B. nehnuteľnosti: parc. č. X. záhrady o výmere 187m², rodinný dom súp. č. X. postavený na parc. č. X., zapísané na LV č. X., k. ú. B..

V časti vylúčenia majetku zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu Ing. V.N.Č.B., a to nehnuteľnosti: parc. č. X. záhrady o výmere 408 m², parc. č. X. zastavaná plocha a nádvorie o výmere 41 m² na LV č. X., k. ú. B. žalobu zamietol.

Žiadnemu účastníkovi nepriznal náhradu trov konania.

Podľa odôvodnenia rozhodnutia žalobcovia svojim podaním, doručeným súdu dňa 26.8.2008 a doplnením podania zo dňa 17.10.2008 žiadali o vylúčenie nehnuteľností parc. č. X. záhrady o výmere 187 m², rodinný dom súp. č. X. postavený na parc. č. X., parc. č. X. záhrady o výmere 408 m², parc. č. X. zastavaná plocha a nádvorie o výmere 41 m² na LV č. X., k. ú. V. zo súpisu majetku konkurznej podstaty úpadcu Ing. V.N.Č.B..

Oprávnenosť svojho nároku odôvodnili tým, že sa stali bezpodielovými vlastníkmi predmetných nehnuteľností na základe kúpnej zmluvy zo dňa 30.9.1998, uzatvorenej medzi F.P. a spol. Z kúpnej zmluvy čl. V bod 1 vyplýva, že na predmetných nehnuteľnostiach neviaznu žiadne dlhy, vecné bremená a iné ťarchy a právo disponovať s predmetnými nehnuteľnosťami nie je obmedzené, nakoľko došlo k vyrovnaniu s pánom P.F.. Vklad prevodu nehnuteľností bol tiež Katastrálnym úradom Bratislava IV povolený. V liste Exekútorského úradu Bratislava IV zo dňa 24.9.1999 je uvedené, že na uspokojenie pohľadávky bola založená iná nehnuteľnosť, oprávnený súhlasil s odblokovaním nehnuteľnosti zapísanej na LV č. X. k. ú. B. a predmetnú nehnuteľnosť je možné dňom doručenia tohto oznámenia uvoľniť. Z uvedeného vyplýva, že exekučné záložné práva na predmetné nehnuteľnosti boli zrušené. I Daňový úrad Bratislava IV oznámil žalobcovi v 1/ rade, že zoberal žalobu o neúčinnosti kúpnej zmluvy späť. Z majetku úpadcu neušla žiadna hodnota jeho spoluvlastníckeho podielu, ktorá predstavovala čiastku 232 994 Sk. Záložné právo na predmetné nehnuteľnosti odpadlo, o čom svedčí i potvrdenie o vyrovnaní dlhu zo dňa 17.9.1997, čo bolo skôr, ako žalobcovia uzavreli s úpadcom kúpnu zmluvu. Potvrdenie o vyrovnaní dlhu Daňový úrad Bratislava IV listom zo dňa 22.9.1999 adresoval exekútorke. Týmto listom žiada o zmenu zriadenia exekučného

záložného práva z nehnuteľností zapísaných na LV č. X. k. ú. B. na nehnuteľnosti zapísané na LV č. X., k. ú. N..

Na pojednávaní dňa 18.3.2008 a 9.9.2009 žalobcovia uviedli, že v čase, keď došlo k podpísaniu kúpnej zmluvy, si daňový úrad uplatnil exekučné záložné právo na predmetné nehnuteľnosti. Keďže tieto už boli predané, predávajúci za získané peniaze kúpil inú nehnuteľnosť, zapísanú na LV X., na ktorú bolo prevedené daňové záložné právo.

Súd na základe vykonaného dokazovania uznal za preukázaný nasledujúci skutkový stav:

Krajský súd v Bratislave svojim uznesením, č. k. 35K 3/93-79 zo dňa 22.8.1996 vyhlásil konkurz na majetok dlžníka Ing. VL.Č.B.. Týmto dňom sa dlžník stal úpadcom. Za správcu konkurznej podstaty ustanovil JUDr. A..

Medzi účastníkmi konania nie je sporné, že parc. č. X. záhrady o výmere 408 m², parc. č. X. zastavaná plocha a nádvorie o výmere 41 m² bol v čase vyhlásenia konkurzu /22.8.1996/ v 1/3 majetkom úpadcu Ing. V.N.Č.B.. Žalobcovia tieto nehnuteľnosti nadobudli až na základe kúpnej zmluvy zo dňa 30.9.1998, vklad povolený dňa 22.9.1999, od predávajúcich: 1/ F.P., 2/ Ing. V.P. a 3/ M.P., t. j. po vyhlásení konkurzu na majetok dlžníka.

Súd posúdil žalobný návrh na základe tohto skutkového stavu, aplikujúc ust. § 14 ods. 1 písm. a/ ZKV. Z tohto posúdenia vyvodil, že právne úkony úpadcu, ktoré sa týkajú majetku patriaceho do konkurznej podstaty, ktoré vykonal úpadca po vyhlásení konkurzu, netrpia neplatnosťou, ale len právnou neúčinnosťou, a to len voči konkurzným veriteľom. Preto právny úkon úpadcu, t. j. podpísanie kúpnej zmluvy dňa 30.9.1998 je voči konkurzným veriteľom právne neúčinný. Táto neúčinnosť nastáva priamo zo zákona. Dôvodom neúčinnosti je ukrátenie, resp. možnosť ukrátenia veriteľov.

Uzatvorená kúpna zmluva zo dňa 30.9.1998 je teda platná, ale voči konkurzným veriteľom úpadcu právne neúčinná. To znamená, že sa na takýto právny úkon pozerá, akoby sa vôbec neuskutočnil. Na tejto skutočnosti nič nemení ani to, že Daňový úrad Bratislava IV so súhlasom súdnej exekútorke previedli exekučné záložné právo na nehnuteľnosť úpadcu zapísanú na LV č. X., k. ú. N.. Nie je možné súhlasiť s názorom žalobcov, že prevedením exekučného záložného práva z nehnuteľností zapísaných na LV č. X. na nehnuteľnosť zapísanú na LV č. X. a zahrnutím aj tejto nehnuteľnosti do konkurznej podstaty úpadcu sa výťažok z predaja nehnuteľnosti na LV č. X. dostal formou nehnuteľnosti /na LV č. X./ do konkurznej podstaty. Všetky úkony, či už daňového úradu, exekútorke, či katastra nehnuteľností sú podľa § 14 ods. 5 ZKV neúčinné.

Následne z tohto uzavrel, že v sporoch o vylúčenie vecí z konkurznej podstaty sa zisťuje, či správca konkurznej podstaty do súpisu zaradil veci, ku ktorým vlastnícke právo má riadne osvedčené. Správca konkurznej podstaty jednoznačne osvedčil, že v čase vyhlásenia konkurzu boli nehnuteľnosti: parc. č. x. záhrady o výmere 408 m², parc. č. x. zastavaná plocha a nádvorie o výmere 41 m² na LV č. x., k. ú. B. - V. vo vlastníctve úpadcu v 1/3. Z tohto dôvodu bola žaloba v časti vylúčenia vyššie uvedených nehnuteľností zamietnutá

Pokiaľ ide o nehnuteľnosti: parc. č. x. záhrady o výmere 187 m², rodinný dom súp. č. x. postavený na parc. č. x. zapísané na LV č. x., k. ú. B. - V., žalovaná sama uviedla, že tieto nemali byť zaradené do súpisu konkurznej podstaty, preto ich súd zo súpisu konkurznej podstaty vylúčil.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku v jeho časti, ktorou súd žalobu zamietol, podali odvolanie žalobcovia a navrhli, aby ho odvolací súd zrušil a vec vrátil súdu I. stupňa na ďalšie konanie.

Predovšetkým namietajú neúplnosť napadnutej časti výroku rozsudku a uvádzajú, že sa v nej v rozpore so znením žalobného petitu nenachádza údaj „v 1/3“, čo by sa mohlo vysvetľovať i tak, že do konkurznej podstaty patria nehnuteľnosti v celku, pritom úpadca bol vlastníkom len 1/3.

Uvádzajú tiež, že nehnuteľnosti, ktoré súd zamietol vylúčiť, nemožno jednoznačne identifikovať. Napr. nehnuteľnosť X. už neexistuje v takej výmere a nehnuteľnosť parc. č. X. už vôbec neexistuje. Podľa ich mienky treba tieto nehnuteľnosti jednoznačne identifikovať.

Tvrdia, že pôvodné nehnuteľnosti získali so súhlasom záložného veriteľa - Daňový úrad BA IV pri výkone daňovej exekúcie spôsobom, aký umožňoval zákon č. 223/1995 Z. z. s uplatnením v tom čase v platnom znení § 167 až 171.

Zdôvodnenie Krajským súdom neúčinnosti všetkých právnych úkonov Daňového úradu BA IV podľa § 14 ods. 5 nie je v súlade so zákonom. § 14 odsek 5 bol zavedený zákonom č. 238/2000 a prechodných a záverečných ustanovení tejto novely zákona č. 328/1991, § 14 odsek 5 nemá spätnú platnosť. Preto zdôvodnenie tejto neúčinnosti § 14 ods. 5 je nesprávne, nie je v súlade so zákonom.

Podľa nich treba, aby sa súd I. stupňa v novom konaní zaoberal ich dôkazmi a vykonal nimi navrhnuté dokazovanie, predvolal zodpovedných pracovníkov Daňového riaditeľstva a taktiež aj zástupcu správy Katastra Bratislava III a Katastra Nové Zámky. Tvrdia, že Daňový úrad je štátny orgán, ktorý koná v zmysle Ústavy SR na základe zákona,

a jeho právne úkony sú účinné a platné, pokiaľ nie je preukázaný opak príslušnými orgánmi. Toto sa v konaní na krajskom súde podľa nich nestalo.

Žalovaná v krátkom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhla napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny. Námietskami a vyjadreniami odvolateľa sa nezaoberala.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o námietky, že zamietajúca časť výroku rozsudku neobsahuje v rozpore so žalobným petitom údaj „v 1/3“, v podstate ide opravu rozhodnutia podľa § 164 prvá veta O.s.p.

Odvolací súd konštatoval, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je síce stručné, ale jasné a v celom rozsahu sa s týmto odôvodnením stotožnil. Preto ho v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p. so zreteľom na obsah odvolania na zdôraznenie správnosti jeho dôvodov dopĺňa.

Pokiaľ odvolatelia namietajú, že nehnuteľnosti, ktoré súd zamietol vylúčiť zo súpisu nie sú vzhľadom na zmeny, ku ktorým došlo v roku 2000, identifikovateľné, nevzali pri tejto námietke do úvahy skutočnosť, že súd rozhodol o žalobnom petite v návrhu, upravenom v podaní zo dňa 17.10.2008 a že žalovaný proti nemu nič nenamietal. Súd I. stupňa teda rozhodol v súlade s ust. § 152 a nasl. O.s.p.

Ani namietaný súhlas záložného veriteľa - Daňového úradu BA IV so získaním nehnuteľnosti žalobcami nie je dôvodom nesprávnosti napadnutého rozsudku a jeho odôvodnenia. Záložné právo je podľa ust. § 151a a nasl. Obč. zák. právom k cudzej veci, obmedzuje síce vlastníka vo výkone jeho vlastníckych práv, ale tento ostáva naďalej jediným oprávneným vlastníkom. Keďže vyhlásením konkurzu na majetok vlastníka uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 22.8.1996 prešlo oprávnenie nakladať s majetkom podstaty na správcu, nemá namietaný súhlas záložného veriteľa za následok nadobudnutie vlastníckeho práva žalobcami na základe kúpnej zmluvy uzavretej úpadcom a žalobcami dňa 30.9.1998, teda 2 roky po vyhlásení konkurzu.

Pokiaľ odvolatelia odôvodneniu napadnutého rozsudku vytýkajú, že súd v ňom aplikoval aj ust. § 14 ods. 5 ZKV, ktoré do ZKV zakotvil až zákon č. 238/2000 Z. z., ide o formálne pochybenie, ktoré nemení na opodstatnenosti úsudku súdu, že právne úkony Daňového úradu BA IV vo veci sú právne neúčinné. Vyplýva totiž zo všeobecného ust. § 14 ods. 1 písm. a/ a najmä c/ ZKV účinných pred prijatím zák. č. 238/2000 Z. z. a znenie ods. 5, ktoré tento zákon obsahuje je len istou konkretizáciou ust. ods. 1 písm. a/ zákona.

Súd I. stupňa sa tiež v odôvodnení vysporiadal s námietkou odvolateľov, aby vypočul zodpovedných pracovníkov daňového riaditeľstva a zástupcov katastra. Odvolatelia ani neuvádzajú, aké otázky im navrhujú dať a čo, pre rozhodnutie veci dôležité, chcú ich výpoveďou preukázať.

Keďže odvolací súd konštatoval, že napadnutý enuncciát nie je v súlade so znením petitu žaloby a ide o zrejmu nesprávnosť podľa § 164 prvá veta O.s.p., napadnutý výrok rozsudku opravil tak, že doplnil chýbajúci výrok vo veľkosti 1/3 v druhom odseku enuncciátu, ktorým žalobu súd zamietol.

Po tejto oprave odvolací súd napadnutý výrok rozsudku v jeho opravenom znení a doplnení odôvodnenia podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Úspešnej žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože jej žiadne nevznikli.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 13. januára 2010

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.